

CAP. I.

De

Metus Reverentialis Definitione Nominali &
Reali.

I.

Obis de Metu Reverentiali hoc loco a- *Potum*
cturis non frustra dictum esse videtur, *studium*
quod Cicero *de Offic. Lib. I.* verbis hisce *commen-*
profert: *Omnis quæ a ratione suscipi-*
tur de aliqua re institutio, debet a defi-
nitione proficisci, ut intelligatur quid sit
id, de quo disputatur. Duo vero defini-

enda occurrunt, voces & res. Illæ ut res ipsæ ab ambiguitate liberentur, hæ ut recto sensu sistatur id, de quo agi debet. Quamvis vero studium vocum parce satis commendat, quin imo improbet magnus Hugo Grotius *de J. B. & P. L. 2. c. 20. §. 23.* vix tamen ejus sententia calculum meretur, nisi accipiat de casu, ubi neglectis rebus in solas voces omne studium collocatur. Alias ut convenienter res ipsæ describantur, in voces quoque & nomina aliqua cura est impendenda, quæ illarum tam indolem quam discrimen argute sapius exhibent. A nobis itaque ut hoc quoque observetur, rei, de qua sumus acturi, præstantia exigere videtur.

II. Primum *Metus* vocabulum in Rubrica nostra se sistit, *Etymon*
quod a verbo metuere proculdubio descendit, quod idem *vocis*
est ac timere, periculum expectare, quo sensu Cicero isto ver- *metus.*
bo utitur *Lib. 10. ad Attic. Ep. 4. Facet in maerore meus frater,*
neque tam de sua quam de mea metuit. Et *Lib. 6. ad Famil. Ep.*
4. Plus est in metuendo mali, quam in illo ipso quod timetur.
Alii hanc vocem derivant *παρά τὸ μετίστασι* pro *μεδίστασι* dimit-

A

tere